

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.512 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. COTTENIE, die loco advocaat B. DE SCHRIJVER verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U werd op 14 mei 2008 van 12u55 tot 14u35 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Romani machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Roma-vrouw, afkomstig uit Vucitn, Kosovo. Tijdens de oorlog versholen u en uw gezin zich in uw huis in Vucitn. Toen op een bepaald moment jullie rantsoen op was ging uw partner naar buiten om voedsel te kopen. Omdat hij langer wegbleef dan voorzien gingen u en uw zoon X (O.VX) hem zoeken. Jullie hebben hem toen vermoord, hij was met messteken omgebracht, teruggevonden. U begroef uw partner in de tuin. Diezelfde dag nog kwamen vier Albanezen naar uw woning. Ze randden u aan en sloegen uw twee oudste zonen. Uw jongste zoon X sloeg één Albanees neer met een kachelpook en werd daarop door een andere neergestoken. U profiteerde van de verwarring en slaagde erin te vluchten en hulp te gaan zoeken. Toen u terugkwam zag u dat uw huis in brand stond. U herinnert zich niet meer welke soldaten u hielpen, maar ze verzorgden uw zoon en voerden hem naar een hospitaal in Mitrovica. U ging met hen mee tot in Mitrovica en verbleef daar

enkele dagen bij een vrouw die er ook in behandeling was. Van haar hoorde u dat alle Roma samenkwamen in Zvečan en gezamenlijk naar Montenegro vertrokken. In de chaos in Zvečan verloor u uw twee oudste zonen, X en X uit het oog. Sindsdien hebt u ze nooit meer teruggezien. In Montenegro belandde u in het vluchtelingenkamp in Konik en daar verbleef u tot uw vertrek naar België. U was er ingeschreven als vluchteling en kreeg er sociale steun, voedsel en kledij. Voorts deed u huishoudelijk werk bij verschillende gezinnen. Persoonlijk kende u geen problemen in Montenegro, maar uw jongste zoon Sajka werd voortdurend gepest en geslagen. Eens is hij op uw aandringen een klacht gaan indienen bij de politie, maar die wimpelde hem af. Uw zoon ving gesprekken op van anderen die het kamp wilden verlaten en begin dit jaar zijn jullie ook uit Montenegro vertrokken. Jullie vertrokken in een vrachtwagen die vlees transporteerde en via een illegale oversteek op een vissersboot kwamen jullie in Italië aan. Tijdens die overzet kwamen jullie in een storm terecht en jullie bagage werd over boord gesmeten. Zo verloor u al uw documenten. Na een lange rit in een vrachtwagen kwamen jullie aan in België en op 7 maart 2008 dienden jullie een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U hebt immers niet aangetoond werkelijk van 1999 tot kort voor uw asielaanvraag in België in maart 2008 in Titograd (Podgorica), Montenegro te hebben gewoond. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel document voorlegt dat uw identiteit, afkomst of recent verblijf kan staven. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u niet over de meest elementaire kennis beschikt die men kan verwachten van iemand die meer dan 8 jaar, van 1999 tot 2008, in een vluchtelingenkamp heeft verbleven. U verklaarde dat Konik een kleine stad was, en "1" een huisnummer (CGVS p.3). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Konik inderdaad een deelgemeente is van Podgorica en dat de vluchtelingen uit Kosovo er zijn ondergebracht in twee vluchtelingenkampen: Konik I en Konik II. Het is zijn minst opmerkelijk dat u, noch uw zoon, zich bewust zijn van deze verschillende benamingen. Eveneens opmerkelijk is dat u de naam Hysen (G.) niet herkende (CGVS p.16). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Hysen (G.) (of Isen (G.)) en zijn Roma-organisatie Udrzenja Roma Crne Gore (de Roma Vereniging van Montenegro) aanvankelijk instonden voor de registratie van de inwoners, de verdeling van de hulp en de algemene organisatie van het kamp. Overigens kende u geen enkele naam van een hulporganisatie actief in het kamp, noch de naam van een medewerker van een hulporganisatie of van een sociaal assistent (CGVS p.14-15), ondanks het feit er verschillende organisaties actief waren, zoals de Italiaanse NGO's Intersos of Consorzio Italiano di Solidarietà, het Amerikaanse Save the Children en World Vision of het Duitse HELP. Ook UNHCR, UNICEF en het Montenegrijnse Rode Kruis zijn of waren op een bepaald moment actief in het vluchtelingenkamp. U kende enkel het Rode Kruis (CGVS p.4 en 14). Evenmin bent u op de hoogte van een project waarbij inwoners van de vluchtelingenkampen te Konik sociale appartementen kregen aangeboden (CGVS p.15). Uit deze verklaringen dient te worden vastgesteld dat er geen geloof aan kan gehecht worden dat u de laatste jaren vóór de door u verklaarde vlucht naar België in het vluchtelingenkamp Konik I, te Podgorica, Montenegro te hebben verbleven. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u of uw zoon Sajka (O.V. 6.230.358) er in die periode zouden hebben meegemaakt. Omdat uw werkelijke verblijfssituatie vóór uw komst naar België niet kan worden vastgesteld hebt u dus niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd/kan worden van hetzij een vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève, hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Al de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage toegevoegd aan het administratieve dossier.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw zoon, Sajka (M.) (O.V. 6.230.358), heb ik besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Het enig middel luidt als volgt :

“Schending van artikel 52, 62, 63/2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Volgens verwerende partij zou verzoekster er niet in slagen een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Nochtans heeft verzoekster tijdens haar verhoor op gedetailleerde wijze beschreven in welk vluchtelingenkamp zij met haar zoon heeft verbleven, van welk etnisch geweld zij het slachtoffer geweest zijn. Verzoekster kan haar identiteit en etnische afkomst staven.

3. Besluit

In hoofde van verzoeker bestaat wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk.”

2.2. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004; R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006).

In casu wordt op geen enkele wijze uitgewerkt om welke reden of op welke wijze de bestreden beslissing voornoemde artikelen schendt. Ambtshalve wordt derhalve vastgesteld dat het enig middel niet ontvankelijk is. Bij gebrek aan ontvankelijke middelen moet de vordering als niet ontvankelijk worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.